

LENINA KĀROGS

Preiļu rajona
centrālā bibliotēkā

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 126 (5665)
24.
OKTOBRIS
SESTDIENA
1987. GADS
Maksā 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTIĶĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTA/DEPUTĀTU PADOME/LAIKRAKSTI

PSKP CK Plēnums

1987. gada 21. oktobrī notika PSKP Centrālās Komitejas kārtējais Plēnums. Plēnums izskatīja jautājumus, kas saistīti ar Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu un dažiem kārtējiem uzdevumiem.

Referātu šajos jautājumos nolasijs PSKP CK ģenerālsekretārs M. Gorbačovs.

Plēnums akceptēja galvenos atzinumus un secinājumus, kas ietverti M. Gorbačova referātā, un pieņēma attiecīgu lēmumu šajā jautājumā.

Plēnums izskatīja organizatorisku jautājumu.

Plēnums izpildīja biedra H. Alijeva lūgumu atbrīvot viņu no PSKP CK Politbiroja locekļa pienākumiem sakarā ar aiziešanu pensijā veselības stāvokļa dēļ.

TASS

Rajona izpildkomitejā

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas kārtējā sēdē par pasākumiem darba disciplīnas nostiprināšanā un zūpības apkarošanā pārskatu sniedza «Latvijas agrokimijas» rajona apvienības priekšsēdētājs S. Bernāns un kolhoza «Sīlukalns» valdes priekšsēdētājs P. Driksna.

Par vietējam Tautas deputātu padomēm iesūtīto vēstuli un muško norādījumu izskatīšanas tāku pilnīgošanu ziņoja rajona izpildkomitejas vispārējās nodaļas vadītāja N. Medvedeva.

Izpildkomitejas sēdē noklausījās arī sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītājas I. Mihailovas ziņojumu par stāvokli vientuļo un veco cilvēku apkalpošanā un par pasākumiem tās uzlabošanā. Par to, kā Upmalas, Aglonas un Stabulnieku ciemos tiek īstenots PSKP CK lēmums «Par pasākumiem, kas veicami, lai uzlabotu klubu un sporta zāļu izmantošanu», ziņoja rajona kultūras nodaļas vadītāja M. Livdāne.

I. KOROLOVA

Iestādi arī savu koku!

Mūkstē ierīkots Lielā Oktobra 70. gadadienas parks.

Tā stādīšanā piedalījās visi pilsētas iedzīvotāji. Partijas, Lielā Tēvijas kara, padomju un kolhozu celtniecības veterāni un ražošanas pirmrindnieki strādāja kopā ar jaunatni. Neilgi pirms šī kolektīvā pasākuma pilsētā notika revolūcijas jubilejai veltīta konference. Vecākā gadagājuma cilvēki tajā pastāstīja par to, kā viņi cīnījās pilsoņu kara un Lielā Tēvijas kara frontēs, par pagrīdes cīņu pret buržuāzijas varu. Jaunieši un jaunietes pastāstīja par saviem pašreizējiem darbiem un nākotnes iecerēm.

LATINFORM

Organizēti aizvadīt lopu ziemošanas periodu, dot mūsu zemei vairāk lopkopības produktu PSKP Centrālās Komitejas aicinājums

LOPKOPIBAS DARBINIEKIEM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECIBU SPECIALISTIEM UN VADITĀJIEM, PARTIJAS, ARODBIEDRĪBU UN KOMJAUNATNES PIRMORGANIZĀCIJĀM, VISIEM AGRORŪPNIECISKĀ KOMPLEKSA DARBA KOLEKTĪVIEM

Dārgie biedri!

Partijas Centrālā Komiteja augstu vērtē lopkopju pašizlīdzīgo darbu. Pēc CK 1982. gada maija Plēnuma ar jūsu pūlīniem un enerģisku darbu tiek nodrošināts ikgadējs mūsu zemei nepieciešamās produkcijas ražošanas pieaugums. Un ir ļoti svarīgi Lielā Oktobra 70. gadadienas gadā ne tikai saglabāt sasniegto, bet arī paaugstināt rezultātus, dot padomju cilvēku galdam pēc iespējas vairāk gaļas, piena un olu. Tas būs jūsu ieguldījums darbā, kas tiek veikts, lai atrisinātu PSKP CK 1987. gada jūnija Plēnuma izvirzīto uzdevumu — Isā laikā nodrošināt pārtikas apgādes ievērojamu uzlabošanu.

Ir pilnīgi skaidrs, ka šī mērķa sasniegšanas interesēs katram lopkopības brigādes vai fermas darbiniekam, katram saimniecības speciālistam un vadītājam jāparāda maksimāla iniciatīva un neatlaidība, jāstrādā ar pilnīgu atdevi. Tagad ir sevišķi svarīgi, lai sparīgāk strādātu to saimniecību lopkopības struktūrvienībās, kurās pēdējos mēnešos pieļauta fermu produktivitātes pazemināšanās.

Gaidāmais ziemošanas periods nebūs viegls, tas jāteic pilnīgi skaidri un atklāti. Uz to savā darbā jāorientējas partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizācijām, padomju un agrorūpnieciskajiem orgāniem, pirmām kārtām tajās saimniecībās un rajonos, kur fermas nav pietiekami nodrošinātas ar nepieciešamās kvalitātes rupju un sulīgo barību. Valsts sniedz un sniegs vajadzīgo palīdzību saimniecībām, kas cietušas no stihijas. Nedrīkst samierināties ar to,

ka daudzas fermas būtībā nav gatavas darbam ziemas apstākļos, nav noorganizēta barības sagatavošana izēdināšanai un, galvenais, nav radīti nepieciešamie apstākļi augstākajam darbam. Lai kādas grūtības būtu lauku darbu pabeigšanā, nedrīkst atstāt novārtā lopbarības sagatavošanu. Viss, kas noder lopbarībai, ir jāsavāc, jāņem uzskaitē un jāliet. Sekmīga ziemošanas norise fermās jāveicina labi nokārtotam lopbarības cehu darbam, kas nodrošina katra barības kilograma efektīvu izmantošanu, tā augstu atmaksāšanos ar produkciju.

Partijas organizācijām, agrorūpnieciskā kompleksa orgāniem, saimniecību vadītājiem un speciālistiem dzili un vispusīgi jāanalizē stāvoklis katrā fermā, jānodrošina labākās pieredzes plaša ieviešana, lietišķi jāorganizē profesionālās un ekonomiskās mācības.

Panākumus izšķir cilvēki. Vispirms no slaucēju un lopkopēju, tēlkopēju un cūkkopju, aitū ganu un putnkopju, lopbarības pārziņu un iekārtu regulēšanas atslēdznieku darba galu galā ir atkarīga lopu ziemošanas sekmīga norise, tāpat arī visa nozares darba rezultāti gan šogad, gan arī nākamgad.

Jūsu attieksme pret darbu, biedri, augsta organizētība un disciplinētība, cenšanās darbam pieiet radoši, prasme izmantot labāko pieredzi un ieviest intensīvās metodes ir galvenās ražošanas efektivitātes paaugstināšanas rezerves.

Tagad ir sevišķi svarīgi paaugstināt savstarpēju prasīgumu kolektīvos, stingri ievērot gaļas, piena un olu ražošanas tehnoloģiju, samazināt darba un barības izlietojumu uz produkcijas vienību, nodrošināt augstu produkcijas kvalitāti. Kā rāda prakse, drošs ceļš uz to ir darba organizācijas un stimulēšanas darbu pabeigšanai, saimnieciskā aprēķina formu vispārēja ieviešana, palielinot katra kolektīva un personisko atbildību par galarezultātiem.

Pieredze, ko devusi lopu ziemošanas norise sarežģītos apstākļos, pārliecina, ka darbs vislabāk sokas tur, kur fermā kaulinieciski rīkojas partijas šūnīņa, komunisti. Partijas komitejām laikus jāparūpējas par fermās izveidoto cehu partijas organizāciju un partijas grupu nostiprināšanu un darba aktivizēšanu, par visu ražošanas struktūrvienību sakomplektēšanu ar kvalificētiem kadriem. Ja nepieciešams, uz turieni papildus jāsūta komunisti un komjaunieši, tur jāizveido partijas vai partijas un komjaunatnes grupas, nelielos kolektīvos jāizraugās partijas organizatori.

Daudzās fermās attaisnojušās ik nedēļu rīkotās lopkopju dienas kā forma, kas veicina visu darbinieku reālu līdzdalību ražošanas vadīšanā, lielu labumu dod arī fermu savstarpējās pārbaudes.

Partijas komitejām, padomju un saimnieciskajiem orgāniem, kolhozu un padomju saimniecību vadītājiem un speciālistiem jāveltī īsta gādība lopkopjiem, jārada viņiem nepieciešamie apstākļi augstākajam darbam, labi jāorganizē tirdzniecības un sadzīves pakalpojumi, medicīniskā apkalpošana un kultūras vajadzību apmierināšana. Plaši jāizvērs sociālistiskā sacensība par lopu ziemošanas sekmīgu norisi,

lopkopības produktu ražošanas un iepirkuma paplašināšanu, izmantojot visefektīvākos morālos un materiālos stimulus, darba sacensības atklātumu. Ir ļoti svarīgi, lai cilvēki zinātu, kā fermā sokas darbs, kurš izvirzījis priekšgalu un kurš atpaliek. Te daudz kas jādara vietējiem laikrakstiem, televīzijai, radio un uzskatāmajai agitācijai.

Lopu ziemošana attiecas ne tikai uz lopkopjiem, bet arī uz visiem agrorūpnieciskā kompleksa darbiniekiem, uz to uzņēmumu un organizāciju darbiniekiem, kas apkalpo agrorūpniecisko kompleksu, un citu tautas saimniecības nozaru darbiniekiem. Tiešs viņu pienākums ir nokārtot lopkopības objektu stabilitāte apgādi ar elektroenerģiju, ūdeni un kurināmo, laikā un labā kvalitātē veikt fermu un lopbarības cehu remontdarbus un tehnisko apkalpošanu, nevainojami organizēt produkcijas pieņemšanu, pārstrādi un piegādāšanu patērētājiem.

PSKP Centrālā Komiteja izsaka pārliecību, ka lopkopības darbinieki, kolhozu, padomju saimniecību un citu agrorūpnieciskā kompleksa uzņēmumu speciālisti un vadītāji, partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizācijas un darba kolektīvi vēltīs visus spēkus, lai 1987./1988. gada ziemas periodā palielinātu mūsu zemes pārtikas resursus, paplašinātu pārtikas piegādi centralizētajiem fondiem un vietējai apgādei, un sagaidīs XIX Vissavienības partijas konferenci, pārsnieguši lopkopības produkcijas ražošanas plānus.

Padomju Savienības
Komunistiskās partijas
Centrālā Komiteja

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no govju oktobra II. dekadē	ar iep. dek. ar salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.	no govju, salīdz. ar 1986. g. (kg)
«Krasnīj Oktjabrj»	12.6	+0.6	+17
Lenina	12.2	—	+22
Raina	10.1	+0.4	+204
«Nākotne»	10.0	+0.1	+98
«Zelta vārpa»	9.6	+0.4	+154
Dzeržinska	9.1	+0.4	+76
Rušonas p. s.	9.0	+0.6	+102
Kirova	8.9	+0.6	+327
Suvorova	8.5	+0.2	+55
«Sarkanā ausma»	8.5	+0.3	—94
M. Gorkija	8.3	+0.1	+440
Aglonas p. s.	8.2	+0.8	+31
«Sīlukalns»	8.0	+0.6	+41
Oskaina	7.8	+0.5	+287
K. Marksa	7.7	+0.8	+29
«Rīts»	7.5	+0.4	+40
«Dzintars»	7.1	+0.5	+50
«Vārķava»	7.1	+0.5	+185
«Dubna»	7.0	+0.7	+229
Rudzātu p. s.	6.9	+0.7	+36
RAJONA	8.8	+0.5	+80

Rīt — Autotransporta darbinieku diena

Ar nozīmīgu veikumu savus profesijas svētus sagaida Jēkabpils 8. autokombināta Preiļu filiāles kolektīvs. Šīs piecades divu gadu uzdevums kravu pārvadāšanā izpildīts jau 5. oktobrī. Filiālē izvērsusies spraiga sociālistiskā sacensība. Pēc gada deviņiem mēnešiem priekš-

galā izvirzījušies autovadītāji Pāvils Voložaninovs un Pēteris Pūga.

ATTEĻĀ: pēc darba dienas beigām šoferi (no kreisās) P. Voložaninovs un P. Pūga sarunā ar filiāles priekšnieku A. Jakovļevu. J. SILICKA foto

Sagaidot Lielā Oktobra jubileju

Ceļš, ko izvēlējās tauta

PSRS Centrālais revolūcijas muzejs... Tagad šis ēkas sliekšni Maskavas centrālajā maģistrālē pārkāpj cilvēki no visām mūsu zemes malām, daudzi ārzemju viesi. Saklausāmas arī mūsu tautiešu balsis — vienā no plašajām muzeja zālēm atvērta izstāde «Latvija zem Lielā Oktobra karoga».

Tam, ka mūsu republikas ekspozīcija ievada padomju cilvēku lielos svētkus, mumsuprāt, ir noteikta jēga. Nelielās Baltijas tautas ieguldījums revolūcijas uzvarā īpaši akcentēts pasaules pirmās strādnieku un zemnieku valsts hronikā. Par to jādama, iepazīstoties ar muzeju. Jo katrā no tā stendos skatāmajiem vēstures posmiem mēs sastopam tautiešus.

Vēsturiskie fotoattēli... No tiem caur laiku dūmakā uz mums raugās cilvēki ar apbrīnojamiem likteniem. Raugās tieši acīs. Un daudzie apmeklētāji ilgāk pakavējas tieši pie šiem uzņēmumiem, lūgt kā risinot sarunu par kaut ko ļoti svarīgu. Laikam taču vispirms viņus interesē, kas gan palīdzēja kļūt tik pārliecinošiem un mērķtiecīgiem, stipriem un labiem, drosmīgiem un maigiem Pēterim Stučkam un Jānim Rudzutakam, Jukumam Vācietim un Jēkabam Alksnim, Jānim Fabricusam un Robertam Eidemanim, Jānim Bērziņam — Kuzim un Jēkabam Petersam...

— Agrāk es no sava tēva biju tikai dzirdējis daudzus no šiem uzvārdiem, — mums saka maskavietis Sergejs Roslovs, kas muzejā ieradies kopā ar ģimeni. — Bet šodien es viņus pirmoreiz ieraudzīju. Tas bija visspilgtākais no jūsu izstādes radītājiem iespaidiem. Latviešu sarkanie strēlnieki taču ir revolūcijas legēnda.

Kā realitāte pārtapa legendā? Lai to saprastu, jāatgriežas tajās tālajās dienās. Jācenšas ieraudzīt vēsturi tādu, kādu to skatīja šie puīši pelēkajos zaldātu šinjos, kas raugās uz mums no fotouzņēmuma. Zem tā ir paraksts: «5. Zemgaļes latviešu pulka strēlnieki ierakumos lasa bolševistisko avīzi «Brīvais Strēlnieks». Rīgas frontē, 1917. gada jūlijs.» Uzņēmums izdarīts jau pēc tā paša gada maijā latviešu strēlnieku kongresā notikušajam asajam diskusijām ar Pagaidu valdības piekritējiem. Tikai astoņiem atturoties un vienam balsojot pret, strēlnieki pieņēma bolševiku rezolūciju. Kā zināms, nedaudz vēlāk šim pulkam par vīrišķību un varonību pirmajam visā Sarkanajā Armijā tiks piešķirts VCIK Sarkanais Goda karogs.

Kas ir šie puīši pelēkajos šinjos? Kā interesē viņi pārstāvēja? Latviešu strēlnieku daļās pārsvarā bija darbaizaudis — bezzemnieki, strādnieki, kalpi,

sīkie rentnieki. Viņi aktīvi iekļāvās cīņā par padomju varu. Pēteris Stučka nosauca 1917. gadu par Latvijas lauku darba cilvēku politiskās atmodas gadu. Bolševiki viņus pārliecināja, ka sociālistiskā revolūcija ir vienīgā izeja no strupceļa, no krīzes, kurā Krīeviju un tātad arī Latviju bija ievēdis carisms un imperiālistiskais karš. Arī J. Vācietis 1917. gadā izdarīja savu izšķirošo izvēli. Viņa fotogrāfi-

Ja stendā ir līdzās strēlnieku fotouzņēmumiem. Bijušais cara armijas pulkvedis kļuva par karavīru komandieri, viennozīmīgi pasakot, ka viņš būs turpat, kur viņa strēlnieki.

Par bruņoto sacelšanos Petrogradā Latvijā uzzināja jau 26. oktobra naktī. Saņēmušas ziņojumu par revolūcijas uzvaru, vietējās padomes apliecināja tai atbalstu. Jau nākamajā dienā latviešu strēlnieki ieņēma Cēsi, bet pēc tam Valmieru un Valku. Pulka komandieris J. Vācietis

lika iecelts par 12. armijas pavēlnieku. Viņam vēl priekšā — Sarkanās Armijas pirmā virspavēlnieka amats. Arī par to stāsta muzeja vēsturiskie materiāli.

Mūsu ienaidnieki mēģina apgalvot, ka revolūciju Baltijā atnesuši sveši vēji, ka latviešu strēlnieki, kas pacēla sarkano karogu, nepauda visas tautas gribu. Bet kāpēc tad vietējo pašpārvaldes orgānu vēlēšanas, kas augstā notika Rīgā, atnesa uzvaru bolševikiem? Saņēmusi vairāk nekā 41 procentu balsu, bolševiku frakcija bija visspēcīgākā pilsētas domē. Vidzemes zemes padomes vēlēšanās bolševiki saņēma vairāk nekā 60 procentus balsu, bet apriņķu zemes padomju vēlēšanās — aptuveni 70 procentus balsu.

Latviešu tautas simpātijas pret Ļeņina partiju vēl pārliecinošāk apstiprina Satversmes sapulces vēlēšanu rezultāti. Vairāk nekā 72 procenti vidzemnieku nodeva savas balsis par bolševikiem. Latviešu strēlnieku daļās šis rādītājs bija vēl augstāks — pāri par 95 procentiem.

Oktobra revolūcija kļuva par mūsu tautu lolojumu. Vēsture liecina, ka latviešu darbaizaudis tajā piedalījās ļoti aktīvi. Un ne tikai Daugavas krastos, bet visur, kur vien bija latvieši. Latviešu sarkangvardu vienības devās triecienā Ziemeļpils. Vladivostokā, Arhangeļskā un daudzās citās pilsētās Latvijas strādnieku šķiras pārstāvēti aktīvi cīnījās par padomju varu.

No šejienes arī secinājums, ka Oktobris un padomju vara, kas ir visas mūsu zemes darba-

laužu ieguvums, ir arī latviešu nacionālā lepnuma avots.

Un vēl viens neapgažams pierādījums: latviešu buržuāzija pašas spēkiem nebija spējīga pakļaut tautu. Ik reizes padomju vara tika apspiesta ar ārvalstu spēkiem. 1918. gadā to izdarīja keizarišķā Vācija. Nākošajā gadā jaunajai padomju republikai uzbruka buržuāziskās Vācijas un buržuāziskās Igaunijas kara spēks un panu Polijas iejoni. Arī pēdējo mēģinājumu gāzt padomju varu Latvijā izdarīja armieņi. Mēs visi zinām, ar ko tas fašistiem beidzās!

...Maskavā izvērtē eksponācija norit ar devīzi «Lielais Oktobris turpinās mūsu darbus». Izstāde būs atvērta līdz šī mēneša beigām un tās idejas ir vienkārša — parādīt Padomju Latvijas šodien kā rezultātu, ko devusi izvēle, kuru tauta izdarīja pirms 70 gadiem.

Prieks vērot, ar kādu interesi un cieņu maskavieši un galvaspilsētas viesi iepazīstas ar vēsturiskajiem materiāliem un Latvijas uzņēmumu produkciju, uzziņa, kā pie mums rit pārkārtošanās. Kopā ar apmeklētājiem mēs ejam no viena stenda pie nākošā. Un šeit, kur uz mums no fotoattēliem vēriņi raugās un mūs pēta to cilvēku skatiņiem, kas cīnījās par tautas varu iesojā nemiņstība, īpaši saasināti apzināties, cik daudz mums vēl ir jāpaveic.

V. BEKĒRIS,
V. SIRMĢALVIS,
LATINFORM
speciālkorespondenti

Maskava — Rīga

Radikālā ekonomiskā reforma: istenošanas sākumā

Atnāks „labais tēvocis“, tad...

Sodien nav tāda cilvēka, kuru neinteresētu ekonomiskā nolietošās izmaiņas. Un tas ir saprotams. Jo tieši no cilvēku darbošanās šajā sfērā ir atkarīga mūsu labklājība. Tādēļ katrs strādājošais šodien uzdod sev jautājumu: «Bet ko ekonomiskā reforma dod konkrēti man?». Atbildēt uz šo jautājumu nav vienkārši. Daudz kas jāpārlūko un jāapsver, lai gūtu skaidru priekšsītu par darba kolektīva tuvāko ekonomisko nākotni. Šajā publikācijā pastāstīsim, kā pārejai uz pašfinansēšanos gatavojas kolektīvs.

KUR NEMT 250 TŪKSTOSUS RUBĻU?

Saka: «No augšas vienmēr labāk redzams.» Tāpēc pirmās vienošanās «Lauktechnikas» rajona apvienībā griežos pie Preiļu rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieka IVANA JERSOVA ar lūgumu izteikt savu viedokli par šī kolektīva pāreju uz pašfinansēšanos. Lūk, ko viņš pastāstīja:

— Vispirms atzīmēšu, ka nekādā gadījumā nedrīkst patvaļīgi skaidrot vai jaukt jēdzienus: saimnieciskais aprēķins, pašmaksāšanās un pašfinansēšanās. Saimnieciskais aprēķins pilnā vai šaurākā nozīmē pašlīdzsvarotību visās rajona saimnieciskajās organizācijās.

Pašmaksāšanās — tas ir posms, kad saimnieciskā orgāna ienākumi pilnībā sedz visus vienārtīgās atražošanas izdevumus. Vienīgi pastāvot pašfinansēšanai, saimnieciskā aprēķina principi tiek realizēti visā pilnībā, nodrošinot papildus finansu resursus paplašinātā atražošanai.

Pašlaik «Lauktechnikas» rajona apvienībā turpinās aktīva gatavošanās pārejai uz pašfinansēšanos, tiek regulēta ierindas darbinieku, kalpotāju, inženiertehniskā un vadības personāla darba algu sistēma. Šis kampaņas galatā paredzēts veikt darba vietu un kadru atestāšanu, noteikt iespējas produkcijas apjomu paplašināšanai un tās pašizmaksas pazemināšanai. Tas ir pirmais un, jāteic, arī pats grūtākais posms, gatavojoties pārejai uz pašfinansēšanos.

Nedrīkst noklusēt arī to, ka, pārejoj uz pašfinansēšanos, par smagu nastu kļūs bankas kredītu (it sevišķi pagarināta termiņa) procentu segšana. Pastāvot pašreizējiem pakalpojumu izcenojumiem un spēkā esošajam lauksaimnieciskās produkcijas cenām, ne katrs (pat ekonomiski spēcīgs) uzņēmums spēs norēķināties par pagātnē saņemtajiem bankas aizdevumiem. Ja runājam konkrēti par «Lauktechnikas» Preiļu rajona apvienību, nedrīkst

neņemt vērā arī šādu faktu: uzņēmumam, lai radītu ekonomiskās stimulācijas fondus vajadzīgajos apjomos, nepieciešams, pēc mūsu aprēķiniem, gūt 350—400 tūkstoš rubļu lielu peļņu gadā. Dīvēzi «Lauktechnikas» rajona apvienība, izmantojot iekšējās rezerves, nākamajā gadā būs spējīga nodrošināt peļņu, kuras kopējā summa nepārsniegs 130—150 tūkstošus rubļu. Kur nemit iztrūkst 200—250 tūkstošus rubļu? Pašlaik to grūti pateikt.

PARUNĀSIM PAR REZERVEM

Rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieku var saprast. Ja domā stratēģiski, tad kļūst skaidrs, ka, pastāvot pašreizējam atsevišķu veidu lauksaimniecības tehnikas remonta cenām (par to konkrēti runāsim mazliet vēlāk), zaudējumi uzņēmumam ir neizbēgami. Tomēr eksperimentam — pārliecināšanai uz pašfinansēšanos, kurš oficiāli sāksies 1988. gada janvārī, jāatkļāj arī rezerves uzņēmuma peļņas palielināšanai, pastāvot esošajam cenām. Tādās rezerves, protams, ir. Taču — val šīs rezerves, gatavojoties ekonomiskajam eksperimentam, redz arī minētā darba kolektīva vadītāji un speciālisti? Šo jautājumu uzdevām: «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldniekam STEPANAM NESTERENOKAM un galvenā ekonomista vietnieci LUCIJAI JASEVICAI.

S. Nesterenoks, apvienības pārvaldnieks:

— Runājot par pašfinansēšanos, gribu uzsvērt, ka mūs vaida nopietns darbs pamatnozāres un paliņozāru efektivitātes paaugstināšanā, ikviena speciālista un ierindas darbinieka darba pilnveidošanā. Sākam no pašiem pamatiem — velcam darba vietu padzīlīnātu tarifikāciju. Sodien tāredz mūsu ražošana tieši tāda, kāda tā patiesībā ir, nevis tāda, kādu mēs to vēlētos skatīt. Atkarībā no reālajiem tehniskajiem apstākļiem katru darba vietu novērtēsim ar attiecīgu skaitu

ballu. Centrālās atestācijas komisijas locekļi ar apvienības galveno inženieri Viktoru Ananjevu priekšgalā izvirzīja prasības visām atestācijas iecirkņu komisijām darba vietu stāvokli stingri vērtēt pēc tādiem tehniskajiem tehnoloģiskiem rādītājiem kā tehnoloģijas progresivitātes pakāpe; mašīnu un iekārtu ražīgums, to noslogotības koeficients darba dienas, diennakts, dekādes, mēneša laikā; darba vietās atbilstība prasībām, kuras izvirzītas produkcijas kvalitātei.

Pirmie rezultāti neiepriecina. Jo mūsu nozarē nekad nav bijusi labi darbaldī un iekārtas. Visbiežāk tie nonāca līdz mums tikai tad, kad jau bija morāli novecojuši. Tāpēc nav jābrīnās, ka no 220 apsekotajām darba vietām atestētas tikai 78, bet neatestētas — 120. Šajā sfērā pie mums nodarbināti vairāk nekā 230 strādājošie. Tieši vienim tuvākajā laikā jārada labāki tehniskie un tehnoloģiskie darba apstākļi. Tas ļaus paaugstināt ražošanas efektivitāti, tā tad — palielināt arī peļņu.

Protams, ļoti svarīgi ir laikus atrisināt strādājošo profesionālo iemaņu un personālās atbilstības paaugstināšanas uzdevumu. Lozungs «Pārkārtošanās — visiem un visur!» darba kolektīva šodien kļuvis par galveno. Tāpēc saprotama ir mūsu interese precīzi tarifēt visus strādājošos, patiesi uzlabot darba apmaksas un normēšanas sistēmu. Darba algas sistēmā mēs pilnveidojam, balstoties uz tarifiņu sistēmas pārkaršanu, uz darba normēšanas un orēmēšanas kvalitātes paaugstināšanu, uz piemaksu piesaisti konkrētiem darba rezultātiem. Tarifa likmju un algu paaugstināšanai esam atvēlējuši visus darba algas fonda ietaupījumus. Arī tos, kurus gūstam, samazinot darbinieku skaitu, pilnveidojot darba algu struktūru, pārskatot izstrādes normas, premiālās izmaksas un piemaksas.

L. Jaseviča, galvenā ekonomista vietniece:

— Pašfinansēšanās ir tāda saimniecības sistēma, kuras galvenais princips ir pašmaksāšanās un papildus finansu resursu iegūšana ražošanas paplašināšanai. Tas nozīmē, ka mums izdevumus nāksies pilnībā segt tikai ar ierākumiem, necerot uz finanšu palīdzību no augstākstāvošās organizācijas — rajona ag-

rorūpnieciskās apvienības, 1988. gadā, pārejoj uz pašfinansēšanos, mums būs vajadzīgi savi finansu resursi 698 tūkstošu rubļu apmērā. Tai skaitā: kapitālieguldījumiem — 400 tūkstoš rubļu, atskaitījumiem ekonomiskās stimulācijas fondu un speciālo fondu izveidošanai — 237 tūkstoš rubļu.

So izdevumu segšanai «Lauktechnikas» rajona apvienības rīcībā nākamgad būs tikai 466 tūkstoš rubļu. Tai skaitā: peļņa — 90 tūkstoš rubļu, amortizācijas atskaitījumi — 315 tūkstoš rubļu. No augstākstāvošajām organizācijām plānots saņemt 167 tūkstošus rubļu, bet, pārejoj uz pašfinansēšanos, mēs šos līdzekļus zaudējam.

Lai pilnībā pārietu uz jaunu saimniecības metodi, mums nepieciešams papildus saņemt apmēram 250 tūkstošus rubļu. Par daudzām rezervēm šeit jau tika runāts. Mīnēšu vēl vienu — mums labāk jāizmanto darba laiks. Piemēram, pagājušajā gadā neattaisnotu darba kavējumu dēļ zaudējām 195 cilvēkdienas. Būti tā tas nozīmē, ka viens cilvēks nav strādājis gandrīz pusgadu. Bet kopumā, uzskaitot arī citus darba kavējumus, «Lauktechnikas» rajona apvienībā izniekotas 143 cilvēkdienas. Esmu pārliecināta, ka ir ne mazums arī citu rezervju: ražošanas tehniskajā atjaunināšanā, progresīvās remonte tehnoloģijas ieviešanā, pārejai uz divu maiņu darba režīmu...

LAIKRAKSTA «LEŅINA KAROGS» REDAKCIJAS SOCIĀLO UN EKONOMISKO PROBLEMU NODALĀS KOMENTĀRS

Tātad pašfinansēšanās ir reāls saimnieciskās darbības posms, kurš «Lauktechnikas» rajona apvienībā un citos agrorūpnieciskās apvienības dienētos sākšies jau nākamgad. Tam ļoti jāsa-

gatavojas. Daļu no paša nepieciešamākā rajona agrorūpnieciskās apvienības un «Lauktechnikas» rajona apvienības vadītāji jau paveikuši. Gatavošanās procesā iesaistīti galvenie speciālisti, nodalju un dienestu darbinieki, tiek veikti ekonomiskā aprēķini, meklētas rezerves. Par vienu no galvenajām rezervēm viņi pamatoji uzskata taupību. Aprēķināts, ka, stingri ievērojot taupības režīmu, var gūt 200 tūkstoš rubļu.

Tomēr pati galvenā rezerve — darbs ar pilnu atdevi, katrā

strādājošā līdzdalība meklējumos. Dīvēzi «Lauktechnikas» rajona apvienībā daļai ierindas darba darītāju nav pat skaidra priekšsīta par to, kas tā tāda pašfinansēšanās ir un ko konkrēti tā prasa no cilvēkiem. Darbuzņēmuma brigādēs, piemēram, iesaistīts maz cilvēku. Seit kavējas arī ar divu maiņu darba režīma ieviešanu. Ne visur precīzi kontrolē remonta kvalitāti, darbu izpildī kolhozos un sovhozos...

Jebkura saimnieciskā metode ir laba tikai tad, ja to neabsolutizē. Taču nereti spriež tā: «Pāriesim uz pašfinansēšanos, un panākumi neizpaliks.» Tas ir aplams spriedums. Labus rezultātus iespējams gūt, vienīgi strādājot ar pilnu atdevi. Pašfinansēšanās uzreiz atklāj bezsaimnieciskumu un nerentabilitāti, parāda ceļus to novēršanai.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks I. Jeršovs teica: samierināšanās ar trūkumiem neizbēgami radīs ekonomisko bankrotu. Lai nodrošinātu pašfinansēšanos, «Lauktechnikas» rajona apvienībai pietrūkst 250—300 tūkstoš rubļu. Kāpēc pietrūkst?

Ar subjektīviem faktori: slihta darba organizācija, citi trūkumi. Taču ir arī objektīvi faktori. Traktoru un citas tehnikas remonta patlaban ir nerentabils. Zaudējums rada arī automašīnu iedalīšana kolhoziem un sovhoziem, jo saimniecības maksā nevis par visu nomāšanu, bet gan tikai par tehnikas nodarbināšanas laiku.

Patlaban daudzas saimniecības nav spējīgas pilnā mērā apmaksāt «Lauktechnikas» rajona apvienības sniegtos pakalpojumus. Taču ekonomiski spēcīgākās saimniecības jau tagad var nodibināt ar saviem partneriem lietīškas sadarbības attiecības. Pašfinansēšanās ir zīmīga ar to, ka līdz ar pirmajām tās ieviešanas dienām tā liek visiem rēķināt.

Par galveno principu kļūs vājo saimniecību nostiprināšana, to ekonomiskās attīstības tuvināšana pirmrindās saimniecību līmenim. Attiecībā uz «Lauktechnikas» pašfinansēšanās var nozīmēt arī to, ka gada «finansiālās papilddevas» nedrīkst pārsniegt summas, kuras apvienība zaudē atsevišķu veidu pakalpojumu nerentabilitātes dēļ. Tāpēc velti cerēt, ka atnāks «labs tēvocis» un ik gadus lieliks «Lauktechnikas» rajona apvienības kasē no gaisa pagrābtus nepieciešamos 250 tūkstošus rubļu.

Latgales tautas dziesma Maskavā

Sestdienā Gājputni lidoja uz siltajām zemēm, bet Neicenieku ģimenes putnēni šajā mazliet vēsajā, toties zeltainajā rītā steidza uz vecāku mājām. Sandra, Astrīda, Kristīne, Lienīte, Valdis. Un, protams, mazā Anda — Neicenieku ģimenes mīlule un prieks. Kā atspole viņa šaudījās te vienā, te otrā istabā. Bet visbiežāk pieglaudās vecvecmāmūlai. Abām daudz pārrunājama. Abām jāsadziedas. Jā, tieši vecvecmāmuļas nopelnis, ka četrgadīgā Anda jau kļuvusi par Neicenieku ģimenes ansambļa pilntiesīgu locekli. Kopā ar savu māmiņu, viņas māsām, tēti, vecmāmiņu, vectētiņu un vecvecmāmiņu Anda pošas uz Maskavu. Neicenieku ģimenes ansambli pārstāvēs mūsu republiku 2. Vissavienības tautas daiļrades festivāla noslēguma koncertā Kremļa Kongresu pili.

Visi ir ceļa jūtīs. Steidz sakārtot savus tērpus. Ik vakaru pilnīgo latgalešu tautas dziesmu skanējumu, pārrunā, kā organizēt priekšnesumu.

Neicenieki dzied, kopš sevi atceras. Sofijas un Jāņa ģimenes bagātība ir darbs, dziesma un tie brīži, kad visi ir kopā. Tad sirmā vecvecmāmūla Anna Kaža sāk šķetināt savu atmiņu kamoli

par Saunas ansambļa dibināšanu, par skanīgajiem bērniņiem un jaunības gadiem. Dziesmā visas bēdas un priekus izdziedājusi. Sīmtiem novada melodiju iemācījusi saviem bērniem, mazbērniem un kaimiņiem.

1955. gadā kopā ar Saunas ciena folkloras ansambli viņa

pledalījās Latvijas kultūras dekādes koncertos Maskavā. No toreizējām pašdarbniecēm vismōžāko veselību un dziedātprieku saglabājusi vienīgi viņa — astoņdesmitsešgadīgā vecvecmāmiņa Anna Kaža.

Sofija Neiceniece pēc profesijas ir mūzikas pedagoģe, Jānis

— meliorators. Sandra un Astrīda — audzinātājas bērnodarzā «Rūķīši», Kristīne mācās Līvānu 1. vidusskolas 9. klasē, Lienīte — nākamā bīskopības speciāliste un izglītojas Vecbebru sovhoztehnikumā. Znoti: Zigfrīds — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta strādā par

transporta ceļa priekšnieku, Valdis — Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā par sīpētāju. Mazā Anda patlaban visnopietnāk un cītīgāk apgūst vecvecmāmuļas tautas dziesmu repertuāru.

Lūk, šis draudzīgais desmits arī ir Neicenieku ģimenes ansambli, kura savijas vecvecmāmuļas dziesmas mūžs ar jauniešu dzīvesprieku, radošo garu.

Kā radās doma organizēt ģimenes ansambli? Šķiet, ka galvenais priekšnoteikums bija lielā un draudzīgā ģimene. Un, protams, visiem šūpulī feikētās tautas dziesmas. Noteicošais moments — vecmāmuļas pamudinājums, ka jāpamēģina iziet laudīs, jo tik daudzi nezina latgalešu novada skaistās melodijas. Ipaši jaunieši.

Un skan dziesma — gan Dzejas dienu sarīkojumā, gan folkloras svētkos Siguldā.

Ikdienā arī skan dziesma. Bet Sofijas un Jāņa sudrabkāzās meitas pat īstu svētku scenāriju izveidoja. Daudzās ģimenes svinības sirsniņgāle vēlējumi ir tie, kuri izsacīti ar tautas melodijām un dziesmu vārdos.

Oktobrī un novembrī mūsu novada dziesmas ieskanēsies Dzimtenes galvaspilsētas Maskavas koncertzālēs.

Labu ceļavēju, Neicenieki! Un — lai biežāk tiekamies uz rajona kultūras iestāžu skatuvēm!

A. ILJINA

ATTEĻA: Sofija, Jānis, vecvecmāmuļa Anna Kaža, Sandra, Kristīne, Valdis, Lienīte un Anda pie Daugavas.

J. SILICKA foto

Ar sirdsdegsmi

Pirms trīsdesmit pieciem gadiem (kājam no Līvānu stacijas) Vanagos ieradās jauna skolotāja Olga Bičole. Belgusi Daugavpils Pedagoģiskā institūta Krievu valodas un literatūras fakultāti un pilna apņēmības panākt, lai latviešu tautības bērni iemācītos un praktiskajā dzīvē lietotu šo valodu parāleili dzimtajai.

Nāv noslēpums, ka skolas materiāli tehniskā bāze toreiz bija vāja. Mācību kabinetu nebija. Vispārīgā izglītībā priekšmetos trūka uzskates līdzekļu. Klases bija izvietotas pielāgotās telpās. Skolotāji irēja istabas pie sādžas zcmniekiem.

Taču tas viss nemazināja jaunās pedagoģes apņēmību. Viņai kopš bērniņas bija īsta darba

cilvēka rūdījums. Sīkzemnieka ģimenei, kurā augs Olga Bičole, piederēja daži hektāri zemes. Vasarās tēvs devās uz Rīgu piepelnīties — strādāja par akmeņu skaldītāju. Smilšaino zemi ap rūpēja māte un bērni.

Tagad Olga Bičole saka: «Paldies vecākiem, kuri iemācīja strādāt un pārvarēt grūtības».

Skolotāja jūsmo par Vanagu astongadīgās skolas apkārtni. Te garām tek Dubna. Upes piekrastī rotā mežu leluki, Skaistilī Taču viņa nav aizmirsusi arī dzimtas Bīkernieku puses pakalni.

Skaisti šodien ir arī pie skolotājas ģimenes mājiņas Dubnas otrajā krastā Augšmuktos. Iekopts augļu dārzs. Visu vasaru un līdz pat rudens saīnām zied

puķes, mājas apkārtni rotā apstādījumi. Tas panāks ar kopējām ģimenes pūlēm, ar vēlēšanos veidot sev apkārt skaistumu. Arī — lai liktu apjaust saviem audzēkņiem dzimtas puses pievilcību un vērtību.

Vanagu astongadīgās skolas absolventi, Ipaši zēni, ir ļoti pateicīgi skolotājai O. Bičolei. Krievu valodu viņi pārvalda tāpat kā dzimto.

Pirmkārt, pedagoģe to panāk, stundās lietojot kombinētās mācību metodes, pamatojoties uz ciešu saikni ar dzimto valodu.

Otrkārt, darbā ļoti palīdz tabulas, izdales materiāli. Treškārt, arī tehniskie mācību līdzekļi (televizors, magnetofons). Bet pats galvenais — skolotājas personība. Viņas bagātās krievu un latviešu valodas zināšanas. Jā, arī viņas noskaņojums, morālā stāja. Tas ir ļoti svarīgi, ja pe-

dagogs ir savaldīgs un ziņošs. Bez tam skolotāja O. Bičole pārvalda arī vācu valodu.

Kaut arī skolotājai piemīt visas tās Ipašības, kas nepieciešamas labam pedagoģam, viņa pati atzīst, ka tomēr ir viena problēma, kas traucē pilnīgot mācību procesu. Konkrēti — atsevišķi skolēni rakstu darbus izpilda pavirši. Tiesa, šajā ziņā ir arī vēl viens «bet». Bēdīgi, bet jāatzīst, ka piecdesmito un sešdesmito gadu skolēni bija uzcītīgāki.

Trīsdesmit pieci darba gadi aizritējuši vēja spārnēm. Cik ūdeņu Dubnā aiztecējis! Cik zēnu un meiteņu kļuvuši pieauguši un tagad pie skolotājas Bičoles apgūt valodas sūta savus bērnus... Nesaskaitīti!

Skolotājas Olgas Bičoles dzīves mēraukla joprojām ir neatlaidīga darbošanās skolā, jaunā-

ko pedagoģisko atziņu apgūšana. Viņa uzskata, ka šobrīd, kad visā valstī notiek pārkārtošanās process, vairāk jāstrādā ar vecākiem, ar ģimenēm, lielāka uzmanība jāpievērš jaunatnes internacionālajai audzināšanai, iepazīstināšanai ar mūsu valsts tautu kultūru.

Saja zinā Olga Bičole ir paaugsts pedagoģu kolektīvam. Viņas dziedātās krievu un latviešu tautasdziesmas zina visi ciemiņieki. Ilgus gadus jaunajiem vanadzlešiem mācīts arī dejas solis. Olga Bičole, tāpat kā visi pedagoģi, ar lielu interesi gaida Vissavienības skolotāju kongresu. Un tic, ka tieši šis forums palīdzēs novērst kļūmes un nepilnības pašreizējā mācību un audzināšanas darbā, jaunatnes komunistiskajā audzināšanā.

A. RUDENS

Saimniecība — individuāla, rūpes — kopējas

Latvijas PSR Tautas kontroles komiteja izskatīja jautājumu par nopietniem trūkumiem darbā, kas tiek veikts, palielinot gaļas ražošanu un attīstot iedzīvotāju personīgās palīgsaimniecības Preiļu rajonā.

LPSR Tautas kontroles komitejas pienemtajā lēmumā atzīmēts, ka Preiļu rajona agrorūpnieciskās apvienības (priekšsēdētājs V. Korotkovs) darbs neatbilst prasībām, kādas izvirzītas Latvijas Komunistiskās partijas CK un Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumā «Par papildus pasākumiem lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas paplašināšanā pilsoņu personīgajās palīgsaimniecībās».

Rajona agrorūpnieciskās apvienības un daudzu saimniecību vadītāji un speciālisti nav novērsuši lopu skaita samazināšanos personīgajās palīgsaimniecībās. Pēdējo triju gadu laikā liellopu skaits individuālajā sektorā samazinājies par 1373 (11 procenti), cūku — par 445 (7 procenti), aitu un kazu — par 1258 (18 procenti). 611 ģimenes atteikušās no jebkādu lopu turēšanas. Govis netur 898 ģimenes, cūkas — 578, aitas — 863 ģimenes. Atzīviem vairāk lauku iedzīvotāju pēc gaļas, piena un citiem pārtikas produktiem dodas uz pilsētām.

Personīgo palīgsaimniecību attīstīšana rajona agrorūpnieciskajā apvienībā pieļauta nedisciplinētība. LPSR Agrorūpnieciskās komitejas izstrādāto pasākumu plānu gaļas ražošanas stabilizēšanai un paplašināšanai individuālajās palīgsaimniecībās, kurās paredz lopu skaita palielināšanu un palīgsaimniecību nodrošinā-

šanu ar zootehnikajiem, agronomiskajiem un celtniecības pakalpojumiem, rajona agrorūpnieciskā apvienība nav pat apspriedusi. Tāpēc arī vairumā kolhozu un sovhozu šajā virzienā nejtū mērķtiecīgu darbu. Vēl vairāk — dažviet personisko palīgsaimniecību attīstību bremzē maksliģi radītās barjeras un nepamatoti ierobežojumi.

Kaut arī daudzi lauku iedzīvotāji izsaka vēlēšanos turēt lopus, tomēr nepieciešamo palīdzību viņi nesaņem. Tas ir pretrunā ar direktīvo orgānu norādījumiem. Vairumā saimniecību pieļauti nopietni trūkumi, sniedzot iedzīvotājiem maksas pakalpojumus — iedalot transportu, arī tehniku piemājas zemes apstrādei un lopbarības sagādei. K. Marksa kolhozā ar tehniku sarūpēt sienu kolhoznieku lopiēm atļauj tikai tad, kad saimniecība ir sagatavots ne mazāk kā 70 — 80 procenti rupjās lopbarības. Platības sienam nereti ierāda ar lielu nokāvēšanos: kad zāle jau nobriedusi līdz pēdējai veģetācijas perioda fāzei (kolhozā «Dubna». M. Gorkija kolhozā). Maz palīdzības tiek sniegts kolhozniekiem pensionāriem. Rajona saimniecībās nav izskauستا nosodāma prakse — par to vai citu darbu veiksni cilvēki spiesti mehanizatoriem atlīdzināt virs oficiāli noteiktās maksas.

Rajona agrorūpnieciskā apvienība nepietiekami stingri pieprasā no saimniecību vadītājiem, lai tie cilvēki, kuri vēlas turēt lopus, būtu nodrošināti ar saimnieciskajām ekām. No pēdējos desmit gados uzceltajiem dzīvokļiem un individuālajām mājām vairāk nekā diviem simtiem nav

saimniecības ēku. Raiņa kolhozā un sovhozā «Rudzāti» tādu ir nuse, agrofīrmā «Krasnij Oktjabrj» — trešā daļa, iedzīvotāju palīgsaimniecību attīstībai neizmanto tukšās dzīvojamās mājas un saimniecības ēkas. Rajonā nav precīzas informācijas par šādu māju skaitu un izmantošanas iespējām. Daudzu saimniecību ciematos maz rūpējas par to, lai ganības būtu tuvu lopu izmītināšanas vietām. Ļoti tālu (no 1,5 līdz 4,5 km) no lopu mītnēm ganības un plaujamās platības iedalītas Oškaina, M. Gorkija, Kirova kolhozos, agrofīrmā «Krasnij Oktjabrj» un vēl dažās citās saimniecībās. Piemētam — tās netiek iedalītas uz ilgāku laiku. Kolhozā «Sarkanā ausma» centra ciemata iedzīvotāji nepietiekami nodrošināti ar ganībām — katrai govij ierādīti tikai 0,35 hektāri.

Līgumu slēgšana ar iedzīvotājiem par lopu iepirkšanu ir formāla. Ignorējot republikas Agrorūpnieciskās komitejas norādījumus, saimniecības neuzņem konkrētas saistības. Izņēmums ir vienīgi dzīvnieku transportēšana no savākšanas punkta līdz gaļas kombinātam.

Ne visās pārbaudītajās rajona saimniecībās pilnībā apmierināts iedzīvotāju pierprasījums pēc sīvēniem un jaunlopiem, bet M. Gorkija kolhozs sīvēnus kolhozniekiem vispār nepārdod. Jautājums nar sīvēnu audzēšanu vai kooperēšanos ar citām saimniecībām to iegādē kolhoznieku vajadzībām kolhoza valde nav atrisinājusi. Agrofīrma «Krasnij Oktjabrj» tā vietā, lai nodrošinātu iedzīvotājus ar jaunlopiem, pati iepērk tos no kolhoznie-

kiem. 1986. gadā iepirkti 126 jaunlopi, šī gada septiņos mēnešos — 99.

Lai attīstītu personīgās palīgsaimniecības, rajona kolhozos un sovhozos neizmanto tādas stimulus kā jaunlopu iedalīšana jaunajām ģimenēm bez maksas, kredītu piešķiršana kolhozniekiem un strādniekiem lopu iegādei, iedzīvotājiem pārdošanai paredzētās kombinētās lopbarības apjomi ir vairāk kā nepietiekami, tomēr vairākās saimniecībās partijas un valdības lēmumos paredzēta graudu pārdošana personīgo lopu Ipašniekiem netiek īstenota.

Preiļu rajonā nelepazīstas un neievieš republikas kolhozu un sovhozu pirmrindas pieredzi personīgo palīgsaimniecību organizēšanā pa jaunam. Netiek veidoti kooperatīvi, apkalpošanas dienesti, netiek stimulēti cilvēki, kuri teicami aprūpē savas individuālās palīgsaimniecības. Pozitīvu faktu propagandai neizmanto izstādes, konkursus un gadatīrgus.

Sāda bezatbildība un pašapmierinātība partijas un valdības lēmumu izpildes organizēšanā stāvokli personīgo palīgsaimniecību attīstībā rajonā aizvien pasliktina. Piemēram, šī gada 7 mēnešos salīdzinājumā ar 1986. gadu Suvorova kolhozā iedzīvotāju personīgo liellopu skaits samazinājies par 107, kolhozā «Sarkanā ausma» un Rušonas padomju saimniecībā — par 70.

Ciemi Tautas deputātu padomju izpildkomiteju darbinieki, rajona agrorūpnieciskās apvienības, kā arī daudzu kolhozu un sovhozu vadītāji un speciālisti nav izdarījuši vajadzīgos secinā-

jumus no Latvijas PSR Augstākās Padomes 1987. gada 10. jūlija lēmuma par pilsoņu personisko palīgsaimniecību attīstību. Rajonā līdz šim nav izdarīta analīze, lai detalizēti noskaidrotu, kāpēc samazinās lopu skaits personīgajās palīgsaimniecībās, nav īstenoti papildus pasākumi, lai uzlabotu stāvokli.

Nav veikts arī izskaidrošanas un organizatoriskais darbs.

Tautas kontroles Preiļu rajona komiteja (priekšsēdētājs M. Lomakins) nav spējusi aktivizēt pie ciemi Tautas deputātu padomju izpildkomitejām, kolhozos, sovhozos un sagādes organizācijās izveidoto tautas kontroles grupu darbu mīnēto partijas un valdības direktīvu izpildē.

Par nedisciplinētību, veicot darbu, ko uzdod partijas un valdības direktīva par iedzīvotāju personīgo palīgsaimniecību attīstību, kā arī par kontroles trūkumu, risinot jautājumu par pilsoņu nodrošināšanu ar jaunlopiem, lopbarību un saimniecības ekām, Preiļu rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs V. Korotkovs pelnījis sodu. Taču, nemot vērā, ka šajā amatā viņš strādā samērā neilgi, nolemts aprobežoties ar apspriešanu.

V. Korotkovs brīdināts: ja netiks veikti ledarbiģi pasākumi lopu skaita un gaļas ražošanas palielināšanai individuālajās palīgsaimniecībās, viņu sauks pie stingras atbildības.

Par pārbaudu rezultātiem teiktis informēt darba kolektīvus. LPSR Tautas kontroles komitejas lauksaimniecības nodaļai uzzdots kontrolēt pienemtā lēmuma izpildi.

G. LEDNOVS

Kļuvām bagātāki

Drīz apritēs grāmatu nama «Latgale» pirmais darba gads. Kā to aizvadījām?

Bija interesantas tikšanās ar rakstniekiem un dzejniekiem, skatītājus pulcināja mākslas izstādes. Grāmatu nama apmeklētāju vidū šogad daudz tālīnu viesu — no Maskavas, Leningradas, Baltkrievijas, Ukrainas. Bija pat tūristi no Polijas.

Ar mūsu darbu iepazīnās valrāku republikas grāmatnīcu kolektīvi, aizvedot līdzī pasākumu scenārijus un nelielu skaudību, ka priekšīši ir tik skaista nama saimnieki.

Nesenā tikšanās — ar rakstnieci Ilzi Indrāni — atkal izvērtās par skaistiem svētkiem. Mazie un lielie grāmatu draugi priecājās: Ilzes Indrānes daiļrade ir viena no iecienītākajām. Arī jaunatnes auditorijās, jo rakstnieces pazīst skolu un tās problēmas.

Sajā sarīkojumā skanēja arī dzeja, dziesmas. Visi mēs mājup gājām bagātāki.

B. LUDZENIKA,

grāmatu nama «Latgale» direktore

ATELĀ: Ilze Indrāne, J. SILICKA foto

Krājcase palīdz ekonomēt laiku

Ietaupījumu uzkrāšanas izdevīga forma ir algas pārskaitīšana noguldījumos krājcasēs. Pēc strādnieku un kalpotāju lūgumu viņu darba vietas grāmatvedība pārskaita darba algu vai noteiktu tās daļu krājcasēs noguldījumos. Tas atbrīvo cilvēkus no nepieciešamības personīgi apmeklēt krājcasī, lai izdarītu noguldījumu. Šī gada deviņos mēnešos šādu pārskaitījumu kopējā summa mūsu rajonā sasniedza 18 792 000 rubļu.

Katra ģimene ik mēnesī maksā par dzīvokli, par bērnu uzturēšanu pirmsskolas vecuma bēr-

nu iestādēs, kā arī par dažādiem komunālajiem pakalpojumiem. Lai iekonomētu laiku, var uzdot krājcasē, lai minētos maksājumus tā pārskaitītu noguldījumos. Šogad mūsu rajona krājcasēs par komunālajiem un citiem pakalpojumiem norakstījušas 39 254 rubļus.

Ar pārskaitījumiem iespējams norēķināties arī tad, kad iegādājaties rūpniecības preces (to vērtība pārsniedz 100 rubļus). Ja jūs dodaties uz veikalu pēc lielāka pirkuma, krājcase var izdot jums norēķinu čekus uz noguldījumu vai iemaksu rēķina.

Norēķinu čekus derīgs jebkurā mūsu valsts pilsētas vai rajona veikalā. Tā derīguma termiņš ir divi mēneši. Ja čekus paliek neizmantošs, to var uzrādīt jebkurā tuvākajā centrālajā krājcasē. Mūsu rajona krājcasēs šogad izsniegušas šādus čekus par 1 204 400 rubļiem.

Izmantojiet krājcasu pakalpojumus!

L. NEKRASOVA,

Preiļu centrālās krājcases vecāka revidente — grāmatvede

Redaktors **V. PETROVS**

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā ceļazīmes ceļojumiem

AR VILCIENU:

Kaļiņgrāda — no 25. līdz 30. novembrim (30 cilvēkiem);
Leningrada — no 20. līdz 26. decembrim, no 14. līdz 18. janvārim, no 21. līdz 26. janvārim, no 24. līdz 30. janvārim, no 4. līdz 6. janvārim, no 8. līdz 10. janvārim (30 cilvēkiem).

Maskava — no 10. līdz 14. decembrim (30 cilvēkiem), no 17. līdz 22. decembrim (12 cilvēkiem), no 24. līdz 28. decembrim, no 8. līdz 12. janvārim, no 8. līdz 13. janvārim, no 21. līdz 26. janvārim, no 22. līdz 26. janvārim, no 29. decembra līdz 4. janvārim (skolēniem). Grupa 30 cilvēki.

Kijeva — no 10. līdz 15. decembrim (30 cilvēkiem), no 6. līdz 11. janvārim (skolēniem), 30 cilvēkiem, no 14. līdz 19. janvārim (30 cilvēkiem).

Vladimira — Suzdala — Gushrustalija — Bogoļubova — no 13. līdz 19. decembrim (30 cilvēkiem);

Kohtlajarve — Tallina — Narva — Tartu — no 2. līdz 7. decembrim (30 cilvēkiem);
Narva — Tallina — Tartu — Leningrada — no 21. līdz 26. janvārim (30 cilvēkiem);

Rīga — Leningrada — Tallina (ar tūristu vilcieni) — no 22. līdz 25. decembrim (35 cilvēkiem);

Rīga — Kauna — Minska — Bresta — Gomeļa (ar tūristu vilcieni) — no 10. līdz 14. decembrim (35 cilvēkiem);

AR LIDMAŠINU:

Volgograda — no 8. līdz 12. novembrim, no 18. līdz 22. decembrim;

Ordžonikidze — no 29. novembra līdz 4. decembrim;
Tbilisi (apmešanās tūristu vilcienā 7 km attālumā no galvaspilsētas) — no 26. līdz 30. novembrim, no 17. līdz 21. decembrim;

Gori — Boržomi — Tbilisi — no 19. līdz 24. novembrim (15 cilvēkiem), no 28. janvāra līdz 1. februārim (30 cilvēkiem);

Baku — no 6. līdz 10. novembrim, no 29. janvāra līdz 2. februārim;

Sevana ezers — Erevāna — Garni — Geharda — no 20. līdz 25. novembrim;

Odesa — no 14. līdz 18. decembrim;

Sevastopole — no 14. līdz 18. decembrim;

Telavi — Tbilisi — no 17. līdz 20. decembrim;

Sevana ezers — no 11. līdz 16. decembrim;

Kišineva — Odesa — no 18. līdz 22. janvārim;

Taškenta — Samarkanda — Buhāra — no 27. janvāra līdz 1. februārim;

Jaļa — no 26. līdz 31. janvārim;

AR AUTOBUSU:

Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 4. līdz 6. decembrim, no 18. līdz 20. decembrim (30 cilvēkiem);

Novgoroda — no 10. līdz 13. decembrim (30 cilvēkiem);

Smolenska — no 25. līdz 27. decembrim (30 cilvēkiem);

Leningrada — no 10. līdz 13. decembrim, no 9. līdz 13. janvārim;

Minska — no 9. līdz 11. janvārim, no 15. līdz 17. janvārim.

VIENTAS DIENAS EKSKURSIJAS BRĪVDIENAS PA MARŠRUTIEM:

Kauna, Viļņa, Rīga, Sigulda, Traķi, Paneveža, Sauli, Rundāle, Polocka.

2. novembrī sāksies līgumu noslēgšana 1988. gadam. Tiek aicināti visu pilsētu un rajona organizāciju pārstāvji.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25. Tālruni: 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu un autobusu), 26503 (ceļojumiem ar vilcieni).

SPORTS

Ar bagijiem

Saldus sovhoztehnikuma trasē «Bērzi» risinājās Saldus 22. autotransporta uzņēmuma kausa izcīņas sacensības autokrosā ar bagijiem.

Bagiju 12. klasē bija 39 dalībnieki (12 komandas). Padom-

ju saimniecības «Rušona» komanda (Mihails Ivanovs un Ivans Sisojevs) izcīnīja 8. vietu. Uzvarēja «Lauktechnikas» Tukuma rajona apvienības pirmās komandas autobraucēji.

M. JAUDZEMS,

republikas kategorijas tiesnesis autosportā

TV VIĻŅA

24. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.40 — Rīta vingrošana. Vingrojumu komplekss nedēļai. 9.55 — Lielā Oktobra 70. gadadienu sagaidot. Dokumentālā filma «Stāsts par Konstantīnu Ivanovu», 10.30 — TV skolēniem. Mācīties runāt angli. 11.00 — Veselība. 11.30 — Ainas no klasiskā baleta. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Mākslas filma «Sārtais ziedīns», 13.35 — Dokumentālā filma «Cilvēks, kurš dodas mājup», 13.45 — A. Pahmutovas dziesmas. 14.15 — Pusstunda pēc stundām. Par skolotāju un skolēnu savstarpējām attiecībām. 14.45 — A. Senderova dziesmu cikls. 15.00 — PSKP CK jūnija Plēnums un saimniecību patstāvība. 15.20 — Lietuvas televīzijas dokumentālā filma «Sastiept saules zaķēni», 15.30 — Dzied studentu. 15.45 — Jaunatnei. Izvēlamies strādnieka profesiju. 16.30 — Balles dejas. 16.55 — Lietuvas televīzijas videofilma — uzdevums «Pirosmāni. Pirosmāni...». Pārtraukumā — 18.05 — Ziņas. 19.40 — Senas krievu romances. 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 —

«Laiks», 21.40 — Pārkarotāšanās starmetis. 21.50 — Mākslas filma «Izbraukumi ar veco automobili», 23.15 — Ziņas. 23.30 — Koncerts. 0.10 — Mākslas filma «Viru spēles brīvā dabā». 25. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.40 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — Televīzijas bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule», 10.30 — Nedēļas atbāss. 11.05 — TV skolēniem. Mācīties lietuviešu valodu. 11.45 — Klubs lauku saimniecēm. 12.25 — Dzied PSRS Tautas skatuves māksliniece A. Kaala. 13.05 — Mākslas filma «Zaļās kēdītes», 14.40 — Kora muzikas koncerts. 15.00 — Fakti un komentāri. Arzemijs prese par pārkarotajiem mūsu valstī. 15.30 — Sodien — Autotransporta darbinieku diena. 16.20 — Balles deju kolektīva «Vijūnēli» koncerts. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un cilvēki. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Ansambļa «Rondo» koncerts. 18.50 — Dokumentālā filma «Tā jums nav rotāla», 19.15 — Mākslinieciskās pasākumu koncerts. 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Pārkarotāšanās starmetis. 21.50 — Vissavienības teātra studiju festivāls Kaunā. 2. raidījums. 22.55 — Ziņas.

Mūsu rajona kinoteātros

Mākslas filma

«JAGUARS»

Pēc pazīstamā peruāņu rakstnieka Mario Vargasa Ljosas romāna «Pilsēta un suni» veidotās kinolentes darbība risinās Cīlē.

...Karaskola, kurā tiek gatavoti tās armijas virsnieki, uz kuru durkļiem turas valstī valdošais fašistiskais režīms, skatījās privileģēta iestāde, bet tās tukumī bija visai cietsirdīgi. Kuršantus, kuru «praksē» sākās ar demonstrantu izzenāšanu, iedīdīja kā sunus, kas pēc pavēles no augšas gatavi bez žēlastības iznīcināt diktatūras pretiniekus. Bet karaskolā un kazarās, kur šie jaunieši dzīvoja, valdīja viens vienīgs likums — spēka likums. Jaunatnācējiem, iekāms viņus pieskaitīja «suņu» kastalī, vajadzēja paciest vecāko kursantu rafinēto nīrgāšanu, kas viņiem savukārt deva tiesības nākotnē nīrgāties par jaunajiem. No tā neizbēga neviens, izņemot kursantu Pavlo Romero ar iesauku Jaguārs.

Režisors — S. Alarkons.

Galvenajā lomā — S. Veķslers.

«Mosfilm»

KINO

«EZERZEME»

26. oktobrī — «Fortūnas džentimēni», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 27. un 28. oktobrī — «Apbalvot (pēc nāves)», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 29. un 30. oktobrī — «Jaguārs», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 31. oktobrī — «Stepes eskadrija», M. Gorkija st., sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

«ATPOTA»

26. un 27. oktobrī — «Notikums armijā», ASV, sāk. plkst. 17, 19, 21; 28. un 29. oktobrī — «Fortūnas džentimēni», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 30. oktobrī — «Apbalvot (pēc nāves)», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 31. oktobrī filmas sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

Kā dziļas kamols mūžs ir saritināts, Kur dzīpari visdažādākie mirdz, Ja spētu kāds tos visus atšķetināt, Tad vidū būtu māmuliņas sirds.

(L. Vāczemnieks)
Izsakām vīdizlielo līdzjutību mūsu kolēģei un klases audzinātājai Lubovai Certovai sakarā ar vistuvāko cilvēka — MATES zaudējumu.

Kekavas vidusskolas skolotāju kolektīvs un 8. d klases skolēni, vecāki

Tavs maigums, māt, man dzīvē spēku deva, Tu mīlestībā prati katru darbu veikt.

Sai brīdī skarabajā, kad ļoti pietrūks tevis, Ļauj man ar labu darbu kļusu paldies teikt. (J. Osmanis)

Skumju brīdī esam kopā ar Guntī Udrovski, izvadot MĀTI pedējā gaitā.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Rudens gadatirgi

Preiļos — 31. oktobrī (laukumā pie universālveikala).

Līvānos — 1. novembrī (laukumā pie dzelzceļa stacijas).

Tirgu sākums — plkst. 10.00.

Tirgos aicināti savu produkciju piedāvāt kooperatori no Rēzeknes, Krāslavas un Jēkabpils rajoniem, arī Lietuvas un Baltkrievijas kooperatori. Visplašākās iespējas, protams, mūsu rajona kolhozu un sovhožu pārstāvjiem.

Uz tikšanos rudens tirgos!

PIRCEJU IEVERIBAI!

1. novembrī rūpniecības preču veikali Preiļos, Līvānos un Aglonā būs atvērti no plkst. 10.00 līdz 16.00, pārtikas preču veikali — no plkst. 9.00 līdz 16.00.

Administrācija

Autotransporta darbinieku dienā sveicam mūsu autotransporta dienesta ļaudis! Vēlam jums stipru veselību, labu garastāvokli un veiksmi turpmākajā darbā.

«Lauktechnikas» rajona apvienības administrācija, arodkomiteja, partijas un komjaunatnes organizācijas

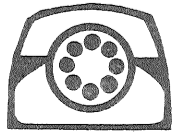
Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji, Lai nu viegli zemes māte Pārklāj smilšu paladziņu!

(T. dz.)
Dalāmieš bēdu smagumā ar Juri un Emiliju Briškām sakarā ar MATES un VIRAMATES nāvi.

Indāņu kompleksa kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĪ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3 997 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tīcības lietu komitejas Daugavpilī tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1455.